

חומרי בניין וקרמיקה
אדירם
 סניף צומת ראם
 08-8602602

- הדלקת הנר; מ:19;מ:23
- יציאת השבת; מ:23;מ:28

עלון מס' 273
 ו' אב ה'תשע"ג

דברים

"אלה הדברים אשר" "אשר" נוטריקון
 אהבה שלום ריעות.
 רמז שיש להתנהג באחדות בשביל לקבל את התורה.
 מתוך 'יוסף לקח'

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"וויטב בעיני הדבר"

שואל רש"י: אם בעיני משה רבנו טוב הדבר שנשלחו מרגלים אז למה הוא מוכיחם?

משל לאדם שביקש מחברו שימכור לו את חמורו. הסכים בעל החמור. "האם תסכים שאנסה את החמור לפני שאקנהו?", שאל הקונה. -"כן", ענה המוכר. הוסיף לשאול הקונה, "האם תסכים שאנסנו בהרים ובגבעות?" -"גם לזאת אני מסכים?" ענה המוכר. "אם זה כך" -אמר הקונה -"אקנה אותו עכשיו ממך..."

והנמשל, כאשר רצו לשלוח בנ"י מרגלים הסכים משה רבנו כי הרהר, כאשר יראו בנ"י שאני לא מסרב לשליחת המרגלים יבינו כי טובה הארץ מאוד מאוד.. אולם בנ"י לא חזרו בהם, כמו במשל, ועמדו על כך שישלחו מרגלים.. ולכן הוכיחם.. שהיה להם לסמוך על הקב"ה שאם הוא אומר אזי היא באמת טובה.. למי שמקיים בה מצוות..

מתוך 'וקראת לשבת עונג'

"אוכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם"

ילד הסמוך על שולחן הוריו מקבל את כל צרכיו.. כלימוזדים, בגוד חדש מדי שנה.. האם הוא אומר תודה מימיו.. וכי למה יאמר? הלא הכל מגיע לו.. מה עושה אמו? יום אחד מגיע הילד והוא זקוק לכסף לטיול, שולחת אותו האמא לעבוד בחנות הירקות.. בעבור כל משלוח ללקוחות קיבל חמישה שקלים. לאחר יומיים צבר את הסכום הרצוי, אך גופו דואב עליו...

שאלה אותו אימו: "האם כבר אסף את הסכום הרצוי?" -ענה הילד: "אכן צברתי את הסכום המבוקש..." -"אם כך" אמרה אמו "תוכל עתה לשלם עבור הטיול". אמר הילד: "מאה שקלים שמרוויחים בצורה כזאת לא מוציאים אותם על טיול...".

אומר הקב"ה לבנ"י: אתם נמצאים במחיצתי ארבעים שנה, מקבלים מן ובאר מרים.. הבגדים גדלים אתכם והעננים מכבסים ומגהצים עבורכם ולא אמרתם תודה אף לא פעם אחת, לכן כשתעברו בארצם של בני עשיו תקנו מהם אוכל ומים בכסף, שלמו טבין ותקילין עבור אוכל ושתייה למליוני אנשים ואז נראה.. או אז תבינו כי ה' א-להיך ברכך בכל מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה ארבעים שנה ה' א-להיך עמך לא חסרת דבר". לאחר שבמשך שבועיים תקנו אצל בני עשיו את האוכל והשתייה הנצרכים לכם אז תדעו להעריך את העובדה שעד היום לא חסרתם דבר.. כמה עלינו להודות לבורא..

מתוך 'ומתוק האור'

"וזוזן ישעיהו בן אמוץ אשר זוזה על יהודה וירושלים"

(מתוך ההפטרה)
 משל למלך שתפר לבנו בגד יפה. בנו לא שמר על הבגד וקרעו... המלך דאג לתפור לו שוב בגד יפה וגם אותו קרע הבן... ובכל פעם היה המלך מראה לבנו גם את הבגד הקרוע כדי שיראה מה קלקל...

כך הקב"ה מידי שנה בשנה מראה לנו את הקלקול הנורא שגרמנו במעשינו ונחרב ביהמ"ק הראשון והשני. וזאת כדי שנדע לשמור על ביהמ"ק השלישי שיבנה במהרה, על ידי אהבת חנים וריבוי בעסק התורה. ואם אנו לא חשים באשמתינו בחסרון ביהמ"ק סימן שישנו מסך המבדיל בינינו לבין הקב"ה וצריכים אנו להתפלל לבורא שנזכה להתקרב אליו.
 ר' יצחק מברדיצ'ב זצ"ל (מתוך לבוש יוסף)

כל טהבה שאין עינא תוכחה טינה טהבה
 לתיוך 'הגדת'

היסורים הטובים ביותר הם העלבונות, מצד אחד הצער שבהם רב ביותר ומאיזך אינם פוגעים ממשית באדם..

”ובישׁאכם“ (איוב)

”מי שאינו מאמין ובוטח בהשׁי”ת תחסר לו המשענת אשר הוא זקוק לה בימי חייו והרי הם הופכים למשא כבד מנשוא באשר כל ימי האדם מכאובים וכעס עניינו”
ואלמלא משענת האמונה בבורא יתברך שהוא מסובב הסיבות וכל מה שמתהווה בעולם נעשה בעזרתו יתברך - כשל כחו של אדם מלסבול את המאורעות שמתרחשים איתו בעולם.
לפיכך נקראת הכפירה והספקנות ”משא” שכן מעיקה ומכבידה היא על האדם ומקשה על כל תפקודו בעולם הזה.

רבי נחמן מברסלב זצ”ל
מתוך ’ומתוק האור’

המבחן היותר גדול לאדם אם יראת שמים בקרבו, הוא כאשר רואה את חברו מתעלה בתורה ויראת שמים.

אם טוב לו בזה ואין עינו צרה בו, אלא אדרבה שמח הוא בראותו עובדי ה’, סימן גדול הוא ליראת שמים שבקרבו.

רבי אלימלך מליז’נסק

מי שאינו מסוגל לבכות בימי ”בין המיצרים“ על חורבן בית המקדש ועל גלות השכינה, עליו לשבת על הרצפה ולבכות בבכי מר על חורבן הקודש בקורבו, לבכות על כך שהוא אינו מסוגל לבכות, ועל שלא איכפת לו ואין לו שייכות לאובדן של בית מקדש. כאשר אינו מרגיש את החסרון של בית המקדש, הרי חסר הוא ברוחניות..

הזוהר הקדוש: בשעה שעם ישראל אומרים בבית כנסת את ברכת ’מחיה המתים’, שואל הקב”ה את פמליה של מעלה: מי מתוך בני מחזיר אנשים בתשובה?
פמליה של מעלה עונים את שם האיש שמוכיח את הציבור, אך הקב”ה אינו מסתפק בכך ומבקש שיראו לו את דיוקנו של איש זה.
ומדוע דווקא בברכת ’מחיה המתים’? כי האיש הזה שיודע להעיר לבני אדם בשפה נעימה ועל ידי זה להחזירם למוטב, הריהו בגדר מחיה המתים...

מתוך ומתוק האור

על מקבל התוכחה אמרו חז”ל שהוא חכם.. קונטרס הנהגות הבית

מי שלא מדבר לשון הרע - מובטח לו

שלא ידברו עליו לשון הרע. האר”י זצ”ל

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי”א,
ראש כולל ”פורת יוסף”

דיני שבוע שחל בו תשעה אב

שבוע שחל תשעה באב להיות בתוכו, דהיינו מצאת השבת (שבת ’חזון’) עד לאחר תענית תשעה באב, אסור בכמה דברים משום אבלות על חורבן בית מקדשנו, בנוסף לדברים האסורים כבר מראש החודש (קניית בגדים תכשיטים ורהיטים, בניה שאינה הכרחית, צביעת הבית, נישואין, שמיעת מוסיקה, אכילת בשר):

תספורת - אסור להסתפר וכן אסור לגלח הזקן. וכן אסור לגדולים לספר את הקטנים, אבל לאישה מותר להסתפר (כדי שלא תתגנה). [ולגזוז ציפורניים מותר].

כיבוס - אסור לכבס בגדים, ואף מגבות וסדינים אסור לכבס. ומכל מקום בגדי ילדים קטנים מותר לכבס.

לבישת מכובסים - אסור ללבוש בגדים מכובסים. ואף להציע המיטה בסדינים מכובסים אסור. ומכל מקום בגדי זיעה (גופיה, תחתון, גרביים וכו’) אינם בכלל האיסור, ומותר ללבושם מכובסים. ואף שאר בגדים (מכנסיים, חולצה וכו’) יכול להכניס ע”י שילבשם למשך זמן קצר, קודם שיחול ’שבוע שחל בו’. ואם לא הכין בגדים מבעוד מועד, ויש לחוש משום כבוד הבריות (כיוון שנדף ממנו ריח רע) יכול ללבושם.

לבישת חדשים - אסור ללבוש בגדים חדשים, אף אם נקנו קודם לכן. ולקנות בגדים ונעליים אסור מראש חודש אב, אבל מותר לקנות נעליים שאינם מעור, לצורך תשעה באב שאסור לנעול בו נעלי עור.

רחיצה - יש שנהגו להימנע מלרחוץ במים חמים, אבל במים צוננים (כל שחום המים נמוך מחום הגוף, נחשב צונן) מותר. ואף מותר לרחוץ בים או בבריכה (במקום שאין חשש תערובת נשים וגברים ח”ו). ויהי רצון שנזכה לראות בנחמת ציון ובבנין ירושלים.

לפעמים, האישה היא ”חולת נקיון” ובגלל זה הילדים הם ”חולי עצבים...”
סיפרו לי על בית שהאם היא חולת נקיון והילדים יצאו הרוסים ומסכנים גדולים. תיארתי לעצמי איך הבית נראה.. הכל מבריק מסודר ומדויק.. אם היתה ביקורת של משרד הבריאות, היה עובר בהצלחה גמורה.. ומן הסתם כאשר אחד הילדים נכנס לסלון ונוגע במשהו או שהוא מתלכלך זה כבר אסון והוא חוטף מיד קיתונ של רותחים - איך העז לקלקל את ה”נקיון” המשלם...

מתוך ’חינוך באהבה’

בא עני לאדם ומבקשו טובה. משיבו לה: מי אנכי שאוכל לגמול עמך טובה, הלא שפל אנכי, איני מכובד בעיני הבריות, ודעתי אינה נשמעת. ואף-על-פי-כן: אם יפגע מישהו בכבודו של ”עניו” זה, ירד עימו לחייו.. הר מקוצק צל